

ปริญ เตชะมวลไวยวิทย์

ฝ่ายสื่อสารองค์กรและส่งเสริมความรู้ผู้ลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

ในสถานการณ์ที่อัตราเงินเฟ้อใกล้เคียงกับผลตอบแทนที่ได้จากการฝากเงินในธนาคาร การลงทุนในกองทุนรวมเป็นทางเลือกหนึ่งที่ผู้ลงทุนรับเงินเดือนให้ความสนใจมาก เพราะมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการลงทุน (บลจ.) ที่เป็นมืออาชีพ เสนอขายกองทุนที่มีนโยบายการลงทุนหลากหลาย ต้องมีกองทุนที่ถูกต้อง ตรงความต้องการ และมีความเสี่ยงที่เรารับได้กันแน่ ๆ

ปัจจุบันมี บลจ. ได้รับใบอนุญาตจัดการกองทุนรวมและมีการจัดการกองทุนรวมให้ผู้ลงทุนเลือกใช้บริการได้ถึง 23 บริษัท ซึ่งก็จะแข่งขันกันให้บริการ ทั้งความหลากหลายของสินค้า ความสะดวกในการเปิดบัญชี หรือการบริการด้านการขายหรือรับซื้อคืน ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีที่ผู้ลงทุนมีทางเลือก ได้เลือกกองทุนหรือบริการที่ตรงความต้องการ จึงทำให้ไม่แปลกที่ผู้ลงทุนจะมีบัญชีลงทุนกองทุนรวมกับ บลจ. มากกว่า 1 บริษัท ตรงนี้หละครับ ผมขอสะกิดให้ดูความเสี่ยงบางอย่างที่ผู้ลงทุนอาจมองข้ามไป เช่น เราเปิดบัญชีลงทุนกองทุนกับ บลจ. 3 แห่ง เพื่อกระจายความเสี่ยงในเรื่องการบริหารงาน แต่ทั้งใน 3 แห่งนั้น เราเลือกกองทุนที่มีนโยบายลงทุนในหุ้นทั้งหมด เพราะหวังกระจายความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดหุ้น หรืออีกกรณีหนึ่ง เราเปิดบัญชีลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ (กอง FIF) ไว้กับ บลจ. หลายแห่ง เพื่อหวังกระจายความเสี่ยงไปยังตลาดต่างประเทศ แต่เคยสะกิดใจดูรายงานการลงทุนที่ บลจ. ส่งให้เราทราบไหมครับว่า หุ้นที่ บลจ. ทั้ง 3 แห่ง นำเงินของเราไปลงทุนนั้นเป็นหุ้นของบริษัทเดียวกันบ้างหรือไม่ หรือกอง FIF หลาย ๆ กองที่เราลงทุนไว้นั้นเอาเงินไปลงทุนในประเทศอะไรบ้างและเป็นตราสารอะไร เกิดเป็นประเทศเดียวกันหรือเป็นตราสารเดียวกัน ความตั้งใจที่เราจะกระจายความเสี่ยงก็อาจไม่เป็นอย่างที่ตั้งใจแล้วครับ

จากตัวเลขสถิติในปี 2560 มีกอง term fund จากทั้งหมด 9 บลจ. ที่เน้นลงทุนในต่างประเทศ รวม 4.9 แสนล้านบาท และลงทุนกระจุกตัวในประเทศจีนเพิ่มขึ้นจากสัดส่วนร้อยละ 36 ณ สิ้นปี 2559 เป็นร้อยละ 60 ณ สิ้นปี 2560

ตรงนี้อาจมีข้อสงสัยว่า ก.ล.ต. มีการดูแลตรงนี้หรือไม่อย่างไร ขออธิบายง่าย ๆ ว่า ก.ล.ต. ออกเกณฑ์กำกับดูแลการลงทุนของกองทุนให้กระจายความเสี่ยงของกองทุนนั้น ๆ ซึ่งจะกำหนดไม่ให้กองทุนลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทใดบริษัทหนึ่งมากเกินไป ซึ่งหากเป็นตราสารทุน ปกติไม่เกิน 15% หรือหากเป็นตราสารหนี้เอกชนหรือเงินฝากก็ให้ไม่เกิน 20% ซึ่งหากผู้ลงทุนไปลงทุนหลาย บลจ. แต่เป็นนโยบายเดียวกัน และนำเงินไปลงทุนในตราสารเหมือนกัน เงินลงทุนทั้งก้อนก็อาจไม่ได้มีการกระจายมากอย่างที่ตั้งใจครับ เนื่องจากเกณฑ์ ก.ล.ต. มิได้มีการมาดูแลในระดับของการกระจายการลงทุนของผู้ลงทุนครับ

การลงทุนที่ไปกระจุกตัวกับบริษัทใดบริษัทหนึ่ง หรือตราสารใดตราสารหนึ่ง หรือลงทุนในประเทศใดประเทศหนึ่งมากเกินไป แม้การลงทุนนั้นจะไม่ได้เป็นหุ้นที่มีความเสี่ยงสูงอยู่แล้ว แต่เป็นตราสารหนึ่งที่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่ดีทั้งหมด แต่หากมีอะไรเกิดขึ้นในประเทศนั้น ซึ่งเป็นความเสี่ยงระดับประเทศ ผู้ลงทุนก็จะมีโอกาสขาดทุนจำนวนมากได้เช่นกันครับ

ดังนั้น หากผู้ลงทุนจะกระจายความเสี่ยงควรจะคำนึงถึงความแตกต่างของประเภทและนโยบายกองทุนรวมมากกว่าความหลากหลายของ บลจ. ในกองทุนรวมที่มีนโยบายคล้ายกัน มิฉะนั้นพอร์ตของท่านอาจจะกลายเป็นกระจุกตัวแทน สำหรับในอนาคต ก็อาจจะมีผู้ประกอบการธุรกิจที่เห็นช่องว่างของประโยชน์ของการรวบรวมข้อมูลการลงทุนของแต่ละกองในทุก บลจ. ไว้ให้ผู้ลงทุนได้ศึกษาเพื่อตัดสินใจได้ ถึงตอนนั้น ก็จะเป็นโชคดีของเราที่จะสามารถพิจารณาพอร์ตการลงทุนได้ลึกซึ้งและดียิ่งขึ้นครับ

อย่างไรก็ดี เชื่อว่าหลายท่านอาจจะเป็นห่วงว่าเงินที่ลงทุนไปนั้นอาจจะสูญหาย ถ้า บลจ. ที่บริหารกองทุนนั้นเกิดปัญหาขึ้น ตรงนี้ผู้ลงทุนไม่ต้องวิตกกังวลมากเกินไป เพราะว่ากองทุนรวมนั้น มีสถานะเป็น “นิติบุคคล” แยกออกมาต่างหากจาก บลจ. ด้วยเหตุนี้ ทรัพย์สินของกองทุนรวมจึงถูกแยกออกจากทรัพย์สินของ บลจ. ตั้งแต่แรก ดังนั้น ถ้าหาก บลจ. หมดสภาพความเป็นนิติบุคคลไปไม่ว่ากรณีใด กองทุนรวมและทรัพย์สินของกองทุนรวม จะไม่ถูกกระทบกระเทือน จะมีการโอนย้ายกองทุนรวมที่เคยบริหารจัดการโดย บลจ. ที่ยุติกิจการไปไว้ใน การดูแลบริหารของ บลจ. อื่นแทน เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารจัดการกองทุนรวมต่อไปครับ

การลงทุนในกองทุนรวมไม่ยาก แต่ก็ไม่ถึงกับง่ายมากเสียทีเดียว ผมเชื่อว่าการลงทุนในกองทุนรวมอย่างชาญฉลาดเป็นเรื่องที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ หวังว่าข้อแนะนำวันนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ทุกท่านได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนได้ไม่มากก็น้อยนะครับ

\*\*\*\*\*